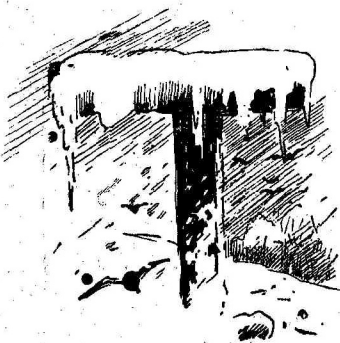

Ε. Ίωαννίδου

Σπουδή

➔ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ➔

Α τρία φιλιὰ ἢ μᾶλλονιοι, διότι τόσα περίπου δίδει ἓνας κομψὸς ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὰ μάγουλα, τὰ μάτια, τοὺς τραχήλους, τὰ μαλλὰ δύο φιλενάδων — τραγική

δονάτα (διατὶ τραγικὴ τάχα καὶ διατὶ δονάτα) κατὰ μίμωσιν τοῦ Μανδῆς, ὅστις ὠνόμασε τραγικὴν παράταν τὴν «Γυναῖκα τοῦ Παλιάτσου». Συγγραφεὺς ὁ κ. Κ. Χρηστομάνος.

Α'. πρῶξις—*Preludio*, ἢ ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Μανωλάκης ὁ Κακομοίρης τῆς Ὀντέσδας, πρωτοδόγμα : Φλυαρία χαριτωμένη δύο μαθητῶν παρθενωγείου, τῆς Δώρας καὶ τῆς Λιάνας, εἰς τὰς ὁποίας ἀρέσουν περισσότερον ἀπὸ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς καὶ τὰς ἀριθμητικὰς ἐξισώσεις, τὰ δένδρα τοῦ κήπου καὶ τὰ μουστάκια ἐνὸς ἐλλοχεύοντος ἐκεῖ εὐέλπιδος. Ἐμφάνισις τοῦ εὐέλπιδος, πρὸς ὃν συμπαθοῦν ἐξ ἴσου αἱ εὐκνήμιδες συμμαθήτριά. Φιλιὰ εἰς τὴν Δώραν, ἐνῶ ἡ Λιάνα πολὺ υπομονητικὴ, παράμερα, παρακολουθεῖ τὰ χεῖλη τοῦ εὐτυχοῦς ἐραστοῦ.

Β' Πρῶξις.—*Andante*. Εἰς τὸ μεταξὺ τῆς πρῶ-

της πράξεως καὶ τῆς δευτέρας διάστημα ὁ εὐέλπις ἐγίνεν ἀξιώματικὸς καὶ ἡ Δώρα σύζυγός του. Τὰ κοριτσάκια τοῦ παρθενωγείου ἐφόρεσαν μαζὺ μετὰ τὰ μακρὰ φορέματα καὶ πόθους ἀσδέστους. Ἀλλὰ ἐκδηλοῦνται τόσον ἡρεμα, τόσον εὐγενικά !... Μὴ στάξη καὶ μὴ βρέξη... Ἡ Δώρα εἰς τὸ ταξίδι τοῦ γάμου ἐκρύωσε καὶ ἐγίνεν φθισικὴ. Δὲν λησμονεῖ ὅμως καὶ τὴν φιλιὰν καὶ προσποιεῖται ὅτι δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ὁ Φαίδων, ὁ σύζυγός της, ἀγαπᾷ τὴν φίλην της. Καὶ ἐκεῖνος προβαίνει εἰς μελοδραματικὰς χειρονομίας πρὸς τὴν Λιάναν, ἡ ὁποία χωρὶς καμμίαν τύψιν συνειδήσεως τὰς δέχεται.

Γ'. πρῶξις.—*Finale*. Ἡ φθισικὴ Δώρα βήχει, βήχει, βήχει. Ἐννοεῖ πλέον ὅτι ὁ Φαίδων ἀγαπᾷ τὴν Λιάναν καὶ ἡ Λιάνα τὸν Φαίδων (Φαίδων τὸν θέλει ὁ κ. Χρηστομάνος) καὶ μολονότι τὸ τέλος τοῦ εἰδυλλίου εἶχεν ἀναλάβῃ ἡ βροτολογιὰς ἀσθένεια (ὁ ἱατρὸς βεβαίῳ ὅτι εἶνε ἐτοιμοθάνατος ἡ ἀσθενὴς) βιάζεται ἡ Δώρα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀνοσίους (ἀνόσιοι ὅσοι ποιντικὰ καὶ ἂν θέλει νὰ τοὺς παραστήσῃ ὁ συγγραφεὺς) ἐρωτᾷ τὸν καὶ αὐτοκτονεῖ. Ἐνας πυροβολισμὸς—ὁ ὁποῖος μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν «Ληστῶν τοῦ Δήλεσι»—ἐτάραξε ὡς παρατονία τὸ ρωμαντικὸν μυθιστόρημα τοῦ κ. Χρηστομάνου. Διότι περὶ μυθιστορηματος πρόκειται, ἀφοῦ τὰ «τρία φιλιὰ» οὔτε σκιάν δραματικῆς πλοκῆς δὲν ἔχουν. Αὐτὸ τὸ ἐννόησεν καὶ ὁ συγγραφεὺς καὶ ἀπέφυγε νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔργον τὸν τίτλον δρᾶμα, βαπτίσας αὐτὸ δονάταν.